

Wniosek o wydanie aktu normatywnego

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna na podstawie art. 10 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1479 j.t.) zwraca się z wnioskiem o podjęcie inicjatywy ustawodawczej celem wydania ustawy zmieniającej ustawę o zakładach leczniczych dla zwierząt w zakresie dotyczącym zmiany brzmienia art. 2; 5; 13 oraz 19 omawianej ustawy.

W ocenie Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej uzasadnionym jest, aby w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz.U. z 2015 r., poz. 1047) wprowadzić następujące zmiany:

1. dodać w art. 2 ustęp 3 o następującej treści: „Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna w drodze uchwały ustali minimalne standardy usług weterynaryjnych świadczonych przez lekarzy weterynarii, w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt, uwzględniając rodzaj zakładu leczniczego, poprzez określenie niezbędnego wyposażenia i sprzętu, a także koniecznych pomieszczeń do należytego wykonania określonej usługi leczniczej.”
2. w art. 5 ust. 2 ustawy po słowach *Kierownikiem zakładu leczniczego dla zwierząt, zwanym dalej „kierownikiem zakładu”, może być wyłącznie lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 13* dodać: ***Kierownik zakładu obowiązany jest być członkiem okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej, na której obszarze działania znajduje się siedziba kierowanego przez niego zakładu leczniczego dla zwierząt.***
3. Art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13

- 1) Gabinetem weterynaryjnym kieruje lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz co najmniej 3-letni okres pracy w zawodzie lekarza weterynarii w zakresie profilaktyki i terapii zwierząt.
- 2) Przychodnią weterynaryjną kieruje lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz co najmniej 3-letni okres pracy w zawodzie lekarza weterynarii w zakresie profilaktyki i terapii zwierząt.
- 3) Lecznicą weterynaryjną kieruje lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz co najmniej 3-letni okres pracy w zawodzie lekarza weterynarii w zakresie profilaktyki i terapii zwierząt.

- 4) Kliniką weterynaryjną lub weterynaryjnym laboratorium diagnostycznym kieruje lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz co najmniej 5-letni okres pracy w zawodzie lekarza weterynarii w zakresie profilaktyki i terapii zwierząt.
4. W art. 17 ustawy dodaje się ust. 5a w brzmieniu następującym:
- „5a. Organ prowadzący ewidencję, uprawniony jest do sprawdzenia, przed dokonaniem wpisu zakładu do ewidencji, spełniania przez wnioskodawcę warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia zakładu leczniczego. Wykazany w toku postępowania sprawdzającego brak spełniania warunków, o których mowa w zdaniu poprzedzającym stanowi podstawę do wyznaczenia, terminu do usunięcia uchybień. Po jego bezskutecznym upływie, bądź w przypadku, gdy uchybienia są tego rodzaju, iż nie nadają się do usunięcia, organ prowadzący ewidencję podejmuje uchwałę o odmowie dokonania wpisu do ewidencji. W przypadku wyznaczenia terminu do usunięcia uchybień przepisu ust. 6 i 7 nie stosuje się.”
5. W art. 18 ustawy dodaje się ust. 1a w brzmieniu następującym:
- „1a. W przypadku zmiany stanu faktycznego organ prowadzący ewidencję uprawniony jest do sprawdzenia, przed dokonaniem zmiany wpisu, spełniania przez podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia zakładu leczniczego. Przepis art. 17 ust. 5a stosuje się odpowiednio.”
6. Art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie: *W przypadku stwierdzenia, że zakład leczniczy dla zwierząt przestał spełniać wymogi określone odpowiednio w art. 5-11 lub narusza inne przepisy ustawy albo zostało stwierdzone naruszenie przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1479 j.t.), okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna wyznacza termin do usunięcia uchybień, a po jego bezskutecznym upływie może podjąć uchwałę o skreśleniu zakładu z ewidencji.*

Uzasadnienie

1. Zaproponowana zmiana stanowi realizację woli najwyższej władzy samorządu lekarzy weterynarii wyrażonej w uchwale X Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii nr 14/2013/X z dnia 22 czerwca 2013 r. Ustawowa delegacja dla samorządu będzie pomocna w wyeliminowaniu nieprawidłowości w świadczeniu usług weterynaryjnych i pozwoli zadbać o wykonywanie usług zgodnie ze sztuką lekarską.
2. Realizując Stanowisko Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 22 czerwca 2012 r. w sprawie przynależności kierowników zakładów leczniczych dla zwierząt do

właściwych terytorialnie okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych, w art. 5 ust. 2 omawianej ustawy należy wprowadzić zapis, że kierownik zakładu leczniczego dla zwierząt obowiązany jest być członkiem okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej, na której obszarze działania znajduje się siedziba kierowanego przez niego zakładu leczniczego dla zwierząt. Zgodnie z art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych lekarz weterynarii przed podjęciem wykonywania zawodu na terenie danej okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej obowiązany jest uzyskać wpis do rejestru członków tej izby.

Z kolei z art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt wynika, że lekarz weterynarii może kierować tylko jednym zakładem leczniczym dla zwierząt. Logicznym dopełnieniem powyższego jest zatem wprowadzenie normy prawnej, która pośrednio wynika z art. 20 ust. 1 pkt 4 mówiącego, że okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna skreśla z ewidencji zakład leczniczy dla zwierząt utworzony i prowadzony przez osobę fizyczną będącą lekarzem weterynarii w przypadku skreślenia lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej z przyczyn innych niż wymienione w pkt 1 i 3. Zatem należy podkreślić, iż z przepisów prawnych wynika, że w celu umożliwienia okręgowym izbom lekarsko-weterynaryjnym sprawowania należytego nadzoru nad prawidłowym wykonywaniem zawodu lekarza weterynarii i nadzoru nad funkcjonowaniem zakładów leczniczych dla zwierząt na terenie swojego działania właściwym zasadnym jest, aby jurysdykcja nad zakładem leczniczym dla zwierząt i nad kierownikiem zakładu leczniczego dla zwierząt była w jednym ręku, co w wymiarze praktycznym przekłada się na ujawnieniu danych zarówno lekarza weterynarii jak i zakładu leczniczego dla zwierząt we właściwych rzeczowo i tożsamych terytorialnie ewidencjach: rejestrze lekarzy weterynarii prowadzonym przez okręgową izbę lekarsko-weterynaryjną oraz w ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt.

3. Proponowana zmiana w art. 13 ustawy jest emanacją woli najwyższej władzy samorządu lekarzy weterynarii wyrażonej uchwałą X Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii nr 16/2013/X z dnia 22 czerwca 2013 r. w sprawie wprowadzenia wymogu 3-letniego stażu pracy w zakładzie leczniczym dla zwierząt dla kierowników tych zakładów. Wprowadzenie 3-letniego stażu pracy w zakresie profilaktyki i terapii zwierząt dla kierownika zakładu leczniczego uzasadnia potrzeba zapewnienia należytego, możliwie jak najwyższego poziomu świadczenia usług lekarsko-weterynaryjnych oraz właściwego nadzoru merytorycznego nad absolwentami uczelni weterynaryjnych przy uwzględnieniu stale rosnącej ich liczby. Należy także pamiętać o stale rosnącej ilości negatywnych ocen poziomu przygotowania zawodowego absolwentów uczelni weterynaryjnych ze strony środowiska praktykujących lekarzy weterynarii. Koresponduje z tym wzrost ilości spraw kierowanych do rzecznika odpowiedzialności zawodowej i rozpatrywanych przez sądy lekarsko-weterynaryjne, dotyczących błędów popełnianych przez młodych adeptów zawodu. Niezrozumiała rzeczą jest, iż przy obecnym brzmieniu ustawy w odniesieniu do gabinetów

weterynaryjnych dopuszczalnym jest otwarcie zakładu leczniczego przy jednoczesnym braku zapewnienia posiadania doświadczenia zawodowego przez kierownika zakładu leczniczego dla zwierząt. Realizując zapisy wspomnianej uchwały Krajowa Rada wnosi o ustalenie wymogu 3-letniego stażu pracy w zakresie profilaktyki i terapii zwierząt w stosunku do kierowników przychodni i lecznic weterynaryjnych.

4. oraz 5. Proponowana zmiana wynika z dotychczasowych doświadczeń samorządu lekarsko-weterynaryjnego wskazujących, że w obecnym porządku prawnym rola rady okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej przy rejestracji nowych zakładów leczniczych dla zwierząt (dalej ZLZ) jest iluzoryczna. W chwili obecnej okręgowa rada, po wypełnieniu warunków formalnych przez wnioskodawcę, dokonuje rejestracji ZLZ nie mając rzeczywistej wiedzy co do tego, w jakim stanie technicznym, wyposażenia, logistycznym jest nowo tworzony ZLZ. Kontrola spełnienia warunków, jakim musi sprostać ZLZ, następuje już do podjęcia przez Radę uchwały o jego zarejestrowaniu. Taka sytuacja rodzi ryzyko rejestracji ZLZ niespełniającego wymogów ustawowych, a przez to może rzutować na jakość świadczonych przez ten ZLZ usług weterynaryjnych. O ile w przypadku uchybień usuwalnych kwestia ta nie jest tak poważna, o tyle w przypadku uchybień nieodwracalnych – np. dotyczących warunków technicznych lokalu – powoduje, że okręgowa rada, podejmując uchwałę o rejestracji ZLZ, nie mając wiedzy o tym, że ZLZ nie spełnia kryteriów ustawowych i określonych w przepisach wykonawczych, naraża podmioty trzecie korzystające z usług danego ZLZ na to, że wykonana na ich rzecz usługa udzielona będzie w lokalu i przy użyciu sprzętu niespełniającego wymagań. Wydając uchwałę o rejestracji okręgowa rada niejako potwierdza zgodność z prawem funkcjonowania ZLZ, uchwała okręgowej rady wpisująca zakład do ewidencji powinna być gwarancją, iż spełnia on wszelkie warunki niezbędne do świadczenia usług weterynaryjnych. Tymczasem rejestrowany ZLZ od samego początku może nie spełniać norm funkcjonowania określonych przepisami prawa. Logicznym wydaje się rozwiązanie, iż kontrola ZLZ dokonywana przez wybranych członków Rady powinna mieć miejsce w okresie pomiędzy datą złożenia wniosku o rejestrację, a datą podjęcia uchwały W przedmiocie rejestracji ZLZ. W przypadku nie spełnienia wymagań przez organ założycielski ZLZ, w czasie przed podjęciem uchwały kontrola ZLZ umożliwiłaby usunięcie ewentualnych uchybień i następnie dokonanie rejestracji ZLZ spełniającego Wszystkie wymagane przepisami prawa Wymogi. Z kolei w przypadku stwierdzenia uchybień takiego rodzaju, że nie mogą być one sanowane, kontrola skutecznie uniemożliwi rejestrację takiego ZLZ i uchroni usługobiorców przed skutkami niewłaściwie wykonanych usług weterynaryjnych. Powyższe ma również zastosowanie do zmian wpisów do ewidencji.
6. Zmiana wyrazu „izba” na wyraz „rada” w art. 19 ust. 1 wymienianej ustawy jest uzasadnione tym, że ewidencję zakładów leczniczych dla zwierząt i kontrolę zakładów prowadzi nie izba lekarsko-weterynaryjna jako osoba prawna lecz jej organ – rada okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej.